

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/235/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220207905
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7220207905.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Moniky Géciovej, PhD. a Mgr. Miloša Greguša vo veci starostlivosti súdu o maloletú D. D. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dieťaťa rodičov P. D. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej na C. ul. č. X v O. zastúpenej advokátskou kanceláriou FARDOUS PARTNERS s.r.o. so sídlom na Hlavnej ul. č. 6 v Šali a L. D. nar. X.X.XXXX bývajúceho na C. ul. č. X v O. v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 18.8.2020 č.k. 17P/77/2020-70 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala do právoplatnosti úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva zveriť maloletú D. do jej osobnej starostlivosti z dôvodu, že v návrhu neosvedčila naliehavosť potreby okamžite upraviť pomery maloletého dieťaťa do času, kým bude rozhodnuté vo veci samej a neuviedla žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov mal. D..

2. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka s návrhom, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a vyhovel jej návrhu. Uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ g/ a h/ Civilného sporového poriadku. Vyslovila názor, že napadnutým uznesením došlo k porušeniu jej ústavného ako aj základného ľudského práva na spravodlivý proces a to nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý nerešpektoval legislatívne upravenú lehotu na rozhodnutie a vyhotovenie rozhodnutia súdu v lehote podľa ust. § 367 ods. 2 CMP. Navrhla zmeniť alternatívne zrušiť napadnuté uznesenie. Konštatovala, že naliehavosť efektívnej procesnej ochrany, ktorá má byť neodkladným opatrením zabezpečená je základným atribútom tohto inštitútu, ktorého dodržanie je nevyhnutné pre naplnenie účelu neodkladného opatrenia. Vo veciach osobnej starostlivosti o maloletých je lehota na rozhodnutie a vyhotovenie rozhodnutia skrátená na 7 dní práve z dôvodu ochrany práv a právom chránených záujmov maloletých. Súd je povinný dbať na zachovávanie zákonných lehôt na rozhodovanie, pričom lehota na rozhodnutie o neodkladných opatreniach je jednou z mála, pri ktorej mal zákonodarca za nevyhnutné túto upraviť, práve z vyššie spomínaného dôvodu, priamo zákonom. Zároveň je súd povinný predchádzať tomu, aby svojím procesným postupom neodôvodnene vytvoril priestor na zmarenie neodkladného opatrenia. Ak sa na neodkladné opatrenie vo veciach úpravy práv a povinností vo vzťahu k starostlivosti o maloletých (ďalej len „UPP“) primerane vzťahujú ustanovenia o neodkladnom opatrení podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), potom je nevyhnutné vychádzať z ustanovenia § 329 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného

opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ si súd prvej inštancie za účelom rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia ex offo zadovážil vyjadrenie opatrovníka nerešpektujúc zákonnú lehotu na rozhodnutie, a to ako jedného zo súdom prvej inštancie označeného procesného účastníka konania, potom mal pred rozhodnutím vo veci nariadiť pojednávanie tak, aby bola zachovaná možnosť všetkých účastníkov vyjadriť sa vzájomne k svojim návrhom a vyjadreniam a navrhnúť vykonanie prípadných ďalších dôkazov. Pokiaľ súd umožnil jednému z domnelých účastníkov (procesnému opatrovníkovi maloletej) vyjadriť sa k návrhu, potom bol v zmysle § 329 ods. 1 CSP povinný nariadiť pojednávanie, v opačnom prípade mal rozhodovať výlučne na základe návrhu matky a ňou uvádzaných a preukazovaných skutočností. Uvedenému svedčí aj fakt, že pokiaľ si súd osvojí tvrdenia a konštatovania kolízneho opatrovníka za svoje a preukázané bez ďalšieho dokazovania (najmä bez výsluchu maloletej) ide o arbitrárny postup porušujúci základné práva matky na spravodlivý proces, prístup súdu a neprimeraným spôsobom zasahuje do ústavou garantovaného princípu právnej istoty matky v spôsob, proces rozhodovania a čo je závažnejšie nesleduje najlepší záujem dieťaťa a jeho právo vyjadriť sa v rozsahu práv primeraných jeho rozumovej a vôľovej vyspelosti zodpovedajúcej jeho veku, v ktorom rozsahu má aj procesnú spôsobilosť, ktorú je súd prvej inštancie povinný skúmať v súlade s kritériami podľa § 9 OZ ako predbežnú otázku. Konštatovala, že vzhľadom na vek maloletej, jej rozumovú a vôľovú vyspelosť je schopná sama pred súdom vyjadriť svoj názor tak, aby súd prvej inštancie vedel posúdiť najlepší záujem dieťaťa. Súd, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia, tento najlepší záujem dieťaťa neskúmal, maloletú nevypočul, nezodôvodnil prečo sa skúmaním rozsahu jej procesnej spôsobilosti (vo veku maloletej 16 rokov) nezaoberal ako predbežnou otázkou, ani prečo si osvojil tvrdenia niekoho iného ako za preukázané, a tvrdenia matky za nepreukázané, ak výsluch maloletej nebol vykonaný priamo súdom. Súd ad absurdum v konaní konal a postupoval s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice bez toho, aby o jeho ustanovení do funkcie kolízneho opatrovníka rozhodol osobitným uznesením, nakoľko matka nemá vedomosť o jeho existencii. O ustanovení do funkcie opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice pre toto konanie sa nerozhodlo, resp. takéto uznesenie o ustanovení opatrovníka do funkcie matke pre účely tohto konania nikdy nebolo doručené a nie je ani súčasťou elektronického súdneho spisu. Ak ho aj súd prvej inštancie vydal a matke nedoručil, potom by odôvodnenie napadnutého uznesenia malo obsahovať údaj prečo v konaní konal a postupoval s treťou osobou, ktorú považuje za účastníka konania. Takáto skutočnosť však absentuje, čím sa zasahuje do práva na spravodlivý proces, keďže ako už bolo judikované vyššími súdnymi autoritami, opakovane Ústavným súdom SR, právo na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia tak, aby dávalo odpovede na všetky podstatné otázky, je parciálnym právom v rámci práva na spravodlivé súdne konanie. O to závažnejšie sa javí sprístupnenie osobných a obzvlášť citlivých informácií o matke, maloletej a otcovi (odporcovi) tretej osobe súdom prvej inštancie, navyše ak si súd osvojí vyjadrenia tejto osoby bez toho, aby k tomu existovala opora v zákone. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je evidentné, že sú dané odvolacie dôvody, a to že súd prvej inštancie arbitrárnym a nepreskúmateľným rozhodnutím odňal matke právo na spravodlivý a proces a prístup k súdu (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie - konanie so subjektom, o ktorom pre účely tohto konania nebolo rozhodnuté ako o ustanovenom kolíznom opatrovníkovi (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže vyjadrenie tretieho subjektu ako nie účastníka konania, ktoré si súd prvej inštancie osvojil za svoje, nie je spôsobilé v konaní tvrdiť a preukazovať akékoľvek skutočnosti týkajúce sa skutkového stavu (§ 62 ods. 1 CMP), zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré súd prvej inštancie napriek svojej úradnej povinnosti nevykonal - výsluch maloletej, ak mal zato, že ide vykonávať dokazovanie a zabezpečovať vyjadrenia (ne)účastníkov konania (§ 365 ods. 1 písm. g) CSP), a v konečnom závere vzhľadom na závažnosť procesných pochybení uvedených vyššie vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky vyslovil názor, že matka sa v odvolaní mylne domnieva, že prvoinštančný súd nemohol pri svojom rozhodnutí vychádzať z vyjadrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý bol ustanovený ako kolízny opatrovník v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 43P/68/2020 o rozvod manželstva. Navyše úrad realizoval pohovor s matkou v rámci sociálneho zisťovania 11.8.2020, kedy matka uviedla, že hlavným dôvodom podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je jej dôvodná obava, že maloletú dcéru D. stratí. Okresný súd správne v dôvodoch uznesenia konštatoval, že nebola preukázaná naliehavosť potreby úpravy pomerov účastníkov konania a teda nebola preukázaná nevyhnutnosť takéhoto opatrenia. Predovšetkým úrad v rámci šetrenia pomerov v rodine zistil, že maloletej dcére nehrozí žiadna bezprostredná ujma. Nachádza

sa v starostlivosti oboch rodičov a matka nijakým spôsobom v návrhu nepreukázala, že by bol ohrozený jej život, vývoj, jej zdravotný či psychický stav. Pokiaľ matka v odvolaní namietala, že súd nevypočul maloletú má za to, že v konaní o rozvod manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej dcére na čas po rozvode bude maloletá určite vypočutá a vyjadrí svoj názor s kým chce po rozvode rodičov naďalej žiť. Je nepochybné, že maloletá vo veku 16,5 roka bude vedieť vysvetliť dôvody, prečo chce byť zverená do jeho výchovy. Matka vo svojom odvolaní nijako nepreukazuje ani neodôvodňuje naliehavosť potreby vydania neodkladného opatrenia len všeobecne poukazuje na arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia Okresného súdu s tvrdením, že súd odňal právo matke na spravodlivý proces a prístup k súdu. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie ako vecne správne potvrdil.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

5. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

6. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa ust. § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. V mimosporových konaniach je umožnené súdu nariadiť neodkladné opatrenie aj v prípadoch verejného záujmu ako najširšej kategórie pokrývajúcej záujem štátu. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na včasné zabezpečenie neodkladnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí potrebu nevyhnutnej neodkladnej ochrany práv a právom chránených záujmov a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia neodkladného opatrenia, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden z vyššie uvedených dôvodov na jeho nariadenie. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom § 66 CMP a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné. Matka v návrhu neosvedčila naliehavosť neodkladnej úpravy pomerov, ani nebezpečenstvo bezprostredne hroziace maloletemu dieťaťu, ktoré by odôvodňovalo okamžitý zásah súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré zdôraznila už v podanom návrhu. Ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd po preskúmaní prejednávanej veci rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že podmienky pre dočasnú úpravu osobnej starostlivosti o mal. dieťa nie sú splnené, nakoľko starostlivosť o maloletú zabezpečujú obaja rodičia. Konštatuje, že ani jeden z rodičov starostlivosť druhého rodiča o maloletú nespochybňuje a matka žiadnym spôsobom neosvedčila, že by otec tento stav narúšal. Zdôrazňuje, že je potrebné dôsledne rozlíšiť, kedy je na mieste okamžitý zásah súdu odôvodňujúci nariadenie neodkladného opatrenia, a kedy je potrebné vyčkat' na rozhodnutie vo veci samej po vykonaní potrebného dokazovania. Podľa odvolacieho súdu niet dôvodu neodkladným opatrením bez vykonania riadneho dokazovania a možnosti zhodnotenia výsledkov vykonaného dokazovania zasahovať do výkonu rodičovských práv a povinností. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej

forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej a preto súd prvej inštancie správne rozhodol na základe uvedených skutočností. V prebiehajúcom konaní vo veci samej bude vykonané riadne dokazovanie, budú náležite zistené všetky rozhodujúce skutočnosti, obaja rodičia budú môcť dostatočne prezentovať svoje návrhy a postoje. Inými slovami, samotná okolnosť, že maloletá sa nachádza v starostlivosti oboch rodičov, ktorí sú v rozvodovom konaní nemôže byť bez ďalšieho dôvodom na nariadenie matkou žiadaného neodkladného opatrenia, nakoľko ide o inštitút, ktorého uplatnenie prichádza do úvahy skutočne len vo výnimočných prípadoch.

11. Odvolací súd poukazuje na to, že zmyslom a účelom neodkladného opatrenia je rýchla (bezodkladná) a účinná úprava pomerov účastníkov bez toho, aby boli sporné otázky vyriešené konečným spôsobom, teda meritórnym rozhodnutím vo veci, pričom nepredstavuje samo o sebe výsledok procesu, v priebehu ktorého by súd zvažoval, aké dôkazy vykoná, ako bude vykonané dôkazy hodnotiť a aké skutkové zistenia z nich vyvodí, preto sú jediným relevantným podkladom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia údaje a informácie obsiahnuté v spise, predovšetkým v návrhu a listinách predložených navrhovateľkou, prípadne inými účastníkmi konania. Vzhľadom na rýchlosť konania o neodkladnom opatrení vyžadovanú procesnými predpismi (CSP a CMP), nemôže byť aktivita navrhovateľa nahradzovaná ani v rámci vyšetrovacej zásady, ktorá ovláda mimosporové konanie aktivitou súdu. V tomto smere treba podotknúť, že zákon z tohto dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, o ktorom súd má rozhodnúť v lehote 7 resp. 30 dní mal vykonávať dokazovanie, preto nemôže byť relevantný odvolací dôvod, že súd nedostatočne zistil skutočný stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má dokazovanie povahu osvedčovania, to znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva legitimizuje vyhovujúci výrok, resp. výrok zamietavý. Posúdenie, či je v konkrétnom prípade nevyhnutná bezodkladná ingerencia do pomerov účastníkov, je ponechané na úvahu súdu, pričom v konaniach starostlivosti súdu o maloleté dieťa súd posudzuje nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia z hľadiska záujmov maloletého dieťaťa, ktoré však nie je možné stotožňovať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu.

12. Právne pomery posudzoval odvolací súd v súlade s ust. § 329 ods. 2 CSP v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie a dospel k rovnakému právnomu záveru, ako súd prvej inštancie. Odvolací súd sa zaoberal splnením zákonnej podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou je naliehavosť úpravy pomerov z hľadiska existencie ohrozenia záujmov maloletého dieťaťa a dospel k záveru, že matka dostatočným spôsobom neosvedčila naliehavosť potreby úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Hlavným dôvodom matky na nariadenie neodkladného opatrenia bola jej dôvodná obava, že maloletú dcéru stratí. Tu odvolací súd apeluje, že obaja rodičia si musia uvedomiť, že aj keď v súčasnosti prechádzajú komplikovaným obdobím, rodičovské práva a povinnosti majú obaja a pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa. Je v záujme mal. D., aby rodičia spolu rozumne a s rešpektom k sebe i k dieťaťu komunikovali ohľadne výkonu rodičovských práv a povinností, aby budovali v rodine pozitívne vzťahy a dôveru. Hlavne vo vzťahu k deťom túto skutočnosť netreba podceňovať, pretože vybudovanie zdravých rodinných vzťahov sa stáva pre deti silným motivačným faktorom pri budovaní ich vlastných vzťahov k iným ľuďom v dospelosti. Dôvera je pocit istoty a bezpečia, pri nej sa komunikuje ľahšie a efektívnejšie, vytráca sa napätie. Aby rodičia prejavili pochopenie, pretože niekedy to, čo dieťa cíti ako potrebné, sa môže rodičom zdať ako úplne bezvýznamné. Je potrebné sa však na záujem dieťaťa pozrieť s nadhľadom a pochopiť túžby dieťaťa, ktoré v sebe ukrýva jemné city a srdečné emócie, o ktoré sa treba starať. Keď dieťa pocíti, že jeho problémy rodičia nepodceňujú a vážia si ho ako jedinečnú bytosť, vzájomná väzba sa medzi nimi viac upevní. Ak rodičia doprajú dieťaťu prežívať s nimi efektívny a kvalitný vzťah, dávajú mu zároveň do budúcnosti cenný základ pre vytvorenie cieľavedomej a vnútorne vyrovnanej osobnosti.

13. Vo vzťahu k ďalším odvolacím námietkam matky odvolací súd uvádza, že tieto nie sú dôvodné. Pokiaľ navrhovateľka namieta, že súd prvej inštancie nerešpektoval legislatívne upravenú 7 dňovú lehotu na rozhodnutie a vyhotovenie rozhodnutia podľa § 367 ods. 2 CMP odvolací súd konštatuje, že v danom prípade, ak starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečujú obaja rodičia neprichádza do úvahy postup súdu podľa § 367 CMP ale použije sa všeobecná úprava neodkladných opatrení v režime Civilného

mimosporového konania a úprava neodkladných opatrení v Civilnom sporovom konaní a to napríklad aj z hľadiska lehoty, ktorá je 30 dní od doručenia návrhu alebo od začatia konania, ak sa konanie začalo bez návrhu. Ani námietka navrhovateľky, že súd prvej inštancie ad absurdum konal s Úradom práce, soc. vecí a rodiny Košice bez rozhodnutia o jeho ustanovení za kolízneho opatrovníka nie je dôvodná. Súd prvej inštancie ustanovil maloletej D. kolízneho opatrovníka (ÚPSVaR Košice) uznesením č.k. 17P/77/2020 zo 6.8.2020 a prípisom zo 6.8.2020 ho požiadal o prešetrenie pomerov v rodine maloletej. V rámci prešetrovania pomerov Úrad realizoval pohovor s oboma rodičmi maloletej. Nedopatrením súd prvej inštancie nezaslal uznesenie matke, ktoré pochybenie napravil a uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka 9.9.2020 doručoval právnemu zástupcovi matky. K ďalšej odvolacej námietke v zmysle § 365 ods. 1 písm. g/ CSP odvolací súd uvádza, že v zmysle § 34 veta prvá CMP ustanovenia CSP o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany a koncentracii konania sa v konaniach podľa tohto zákona nepoužijú, preto ani táto odvolacia námietka nie je dôvodná.

14. Zo všetkých týchto dôvodov odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a podľa ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

15. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z.)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je :

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.